Universitat Autònoma de Barcelona Facultat de Ciències

PRÀCTICA 3

Autors:

Gerard Lahuerta & Ona Sánchez1601350 - 1601181

6 de Gener del 2023

1 Introducció

L'objectiu d'aquesta pràctica és optimitzar el temps d'execució del programa energystorm, programat al fitxer energy storms.c.

Per tal d'optimitzar el funcionament del programa, es recurrirà a la paralel·lització de totes les instruccions repetitives, sempre i quan sigui possible, que generin un cost computacional elevat, al fitxer energy storms mpi.c.

2 Anàlisi del problema

A l'estudi realitzat anteriorment sobre els temps de diversos bucles del programa energy_storms.c¹, es va veure que la fase que més tarda en executar-se en la simulació és el bucle iniciat a la linia **183**, ja que el percentatge de temps que s'hi inverteix és casi del 100% del total del temps d'execució, pel que els esforços en optimitzar el codi haurien d'anar enfocats a aquest bucle.

Per altra banda, també es va concloure que els bucles iniciats a les línies 198 i 207 podrien ser paral·lelitzats, pel que s'ha d'estudiar quina és la millor manera d'optimitzar-los.

S'observen també bucles diversos que podrien unir-se en un de sol, com és el cas dels fors de les línies 175 i 176 (ja que usen el mateix rang de valors per l'índex k i no depenen entre ells).

Tot i així, la solució presentada tindrà un plantejament diferent a les presentades mitjançant OpenMP i OpenACC.

¹L'estudi esmentat és el ja entregat anteriorment, si es vol consultar és: Estudi Pràctica 1 CAP

3 Disseny de la solució

Exposem i expliquem ara les seccions del codi modificades:

```
172 int rank, nprocs, size;
173 MPI Status status;
174 MPI Init( &argc, &argv);
175 MPI Comm rank(MPI COMM WORLD, &rank);
176 MPI Comm size (MPI COMM WORLD, &nprocs);
177
   size = layer size/nprocs;
180 float *layer = (float *) malloc( sizeof(float) * layer size );
181 float *layer_copy = (float *)malloc( sizeof(float) * layer_size );
182 float *layer_priv = (float *)malloc( sizeof(float) * size );
   float *layer_copy_priv = (float *)malloc( sizeof(float) * size );
184
   if ( layer == NULL || layer copy == NULL ) {
       fprintf(stderr, "Error: Allocating the layer memory\n");
       exit( EXIT FAILURE );
188 }
189
190 if (rank == 0) {
        #pragma omp parallel for
191
        for (k=0; k< layer size; k++) \{ layer[k] = 0.0f; layer copy[k] = 0.0f; \}
193 }
194
195 MPI_Scatter(layer, size, MPI_FLOAT, layer_priv, size, MPI_FLOAT, 0, MPI_COMM_WORLD);
196 MPI_Scatter(layer_copy, size, MPI_FLOAT, layer_copy_priv, size, MPI_FLOAT, 0,
                MPI COMM WORLD);
197
```

S'inicien els processos paral·lels amb MPI i s'utilitza el mètode *Scatter* per a dividir l'inicialització dels vecctor *layer* i *layer_copy* duts a terme pel procès amb rank 0 (el master).

A més, s'inicialitcen els vector auxiliars de cada procès amb el tamany que hi necesiten per a poder treballar ($size = \frac{layer_size}{nprocs}$).

Els vectors que utilitzarà cada procès per a fer els càlculs són: layer priv i layer copy priv.

```
209 for (j=0; j<storms[i].size; j++) {
        float energy = (float)storms[i].posval[j*2+1] * 1000;
        int position = storms[i].posval[j*2];
211
212
        #pragma omp parallel for
213
        for (k=0; k < size; k++)
214
215
             int distance = abs(position - (rank*size + k)) + 1;
216
             float atenuacion = sqrtf( (float) distance );
217
218
             {\tt float} \ {\tt energy\_k} = {\tt energy} \ / \ ({\tt layer\_size} \ * \ {\tt atenuacion});
219
             float Tls = THRESHOLD / layer size;
220
221
             if (energy k \ge Tls || energy k <= -Tls)
222
                       layer_priv[k] = layer_priv[k] + energy_k;
223
        }
225
226 }
```

El següent fragment de codi modificat és el càlcul de l'energia de les cel·les. S'ha eliminat la funció *update* i s'ha inserit directament el codi en el bucle for. A més, els càlculs ara es fan sobre el vector propi de cada procès.

```
235 #pragma omp parallel for
236 for (k=0; k \le size; k++) layer copy priv [k] = layer priv [k];
   float inferior, superior;
238
   if(rank != nprocs -1){
239
       MPI\_Send(\&layer\_priv[size-1], 1, MPI\_FLOAT, rank + 1, rank, MPI COMM WORLD);
240
       MPI Recv(&superior, 1, MPI FLOAT, rank+1, rank+1+nprocs, MPI COMM WORLD, &status);
241
242 }
   if(rank != 0){
       MPI Send(&layer priv[0], 1, MPI FLOAT, rank - 1, rank + nprocs, MPI COMM WORLD);
244
       MPI\_Recv(\&inferior\;,\;1,\;MPI\_FLOAT,\;rank\;-\;1,\;rank\;-\;1,\;MPI\_COMM\_WORLD,\;\&status)\;;
245
246 }
```

Expliquem ara l'enviament d'informació entre processos:

- Primer if: rank! = nprocs 1
 Tots els processos que no siguin l'últim envien l'últim element del seu propi vector layer_priv al següent procès; és a dir, el procès de rank 1 envia l'últim element al procès de rank 2 i així successivament.
- Segon if: rank! = 0
 Tots els processos que no siguin el primer envien el primer element del seu propi vector layer_priv al procès anterior; és a dir, el procès de rank 1 envia el primer element al procès de rank 0 i així successivament.

Aquesta informació enviada es guarda a les variables *superior* i *inferior* (si és l'últim element que s'envia o el primer que s'envia respectivament) i s'utilitzarà per a calcular l'energia de les celdes.

```
if(rank = 0)
        #pragma omp parallel for
254
        for (k=1; k < size; k++) {
             if (k != size -1) layer priv[k] =
255
                 \left( \begin{array}{l} layer\_copy\_priv\left[ k-1 \right] + layer\_copy\_priv\left[ k \right] + layer\_copy\_priv\left[ k+1 \right] \right)/3;
256
             else layer priv[k] = (layer copy priv[k-1] + layer copy priv[k] + superior)/3;
257
258
259 }
   else if (rank = nprocs -1){
        #pragma omp parallel for
        for (k=0; k < size -1; k++)
262
             if(k != 0) layer priv[k] =
263
                 (layer\_copy\_priv[k-1]+layer\_copy\_priv[k]+layer\_copy\_priv[k+1])/3;
264
             else layer priv [k] = (inferior+layer copy priv [k]+layer copy priv [k+1])/3;
265
        }
266
267 }
   else {
268
        #pragma omp parallel for
269
        for (k=0; k < size; k++)
270
             if(k == 0) layer priv[k] =
271
                 (inferior+layer copy priv[k]+layer copy priv[k+1])/3;
272
             else if (k = size - 1) layer priv[k] =
273
                 (layer copy priv [k-1]+layer copy priv [k]+superior)/3;
             else layer_priv[k] =
275
                 (layer\_copy\_priv[k-1]+layer\_copy\_priv[k]+layer\_copy\_priv[k+1])/3;
276
        }
277
278 }
```

Es calcula l'energia de cada celda mitjançant la informació enviada entre els processos, distingint els casos de l'últim i el primer procès, ja que el procès de càlcul és diferent als que es troben entremig.

```
275 struct tupla {
       float maxi layer;
       int posicio_layer;
   };
278
279
   struct tupla *aux = malloc(size * sizeof *aux);
   struct tupla *maxi = malloc(size * sizeof *maxi);
282
   #pragma omp parallel for
   for (k = 0; k < size; k++) \{ aux[k]. maxi layer = layer priv[k]; \}
                                aux[k].posicio_layer = rank*(size) + k;
285
286
287 MPI Reduce(aux, maxi, size, MPI FLOAT INT, MPI MAXLOC, 0, MPI COMM WORLD);
  maximum[i] = maxi[0].maxi layer;
   if(rank == 0){
       for (j=1; j < size; j++){
291
            if(maxi[j].maxi layer > maximum[i]){
292
                    maximum[i] = maxi[j].maxi layer;
                    positions[i] = maxi[j].posicio layer;
294
            }
295
297 }
```

Es crea una estructura que hi guardi la prosicció (real) de la celda i el valor de l'energia de cada vector dels diversos processos.

Mitjançant el mètode *Reduce* agrupem el valor màxim i la seva posició de cada procès en el procès amb rank 0 que s'encarregarà de trobar el màxim etre ells i guardar el seu valor i la seva posició a les variables *maximum* i *position*.

S'ha simplificat la paral·lelització de la millor manera possible per tal d'optimitzar al màxim el codi. Informar que les comandes d'OpenMP que es veuen en el codi son degudes a un estudi posterior on s'ha intentat millorar l'optimització implementant a la vegada OpenMP.

L'anàlisis d'aquest estudi és explicats posteriorment.

En cas de voler consultar les zones modificades, en les seccions de codi hi ha indicades les files on es troben les comandes al fitxer energy storm mpi.c.

4 Resultat

	TEMPS					
	SEQÜENCIAL	PARAL·LELITZAT				
	SEGUENCIAE	2 processadors 4 processadors		6 processadors		
Test 2	43.369	46.931	24.323	16.245		
Test 7	241.569	262.889	132.782	89.083		
Test 8	5.260	12.337	8.516	7.246		
	Acceleració					
Test 2	-	0.924	1.783	2.669		
Test 7	-	0.918	1.819	2.711		
Test 8	-	0.426	0.617	0.725		

S'observa com s'ha optimitzat el programa obtenint una millora de fins a 2.711 vegades més ràpid amb 6 processos en el test 7.

Concluïm que hem assolit els objectius millorant les zones que ja s'havien estudiat anteriorment, en els casos dels tests 2 i 7, mentre que el test 8 no s'ha aconseguit reduir el temps de còmput.

Destacar que en el cas d'usar únicament 2 processadors per distribuïr la feina no s'aconsegueix accelerar l'execució degut a que l'alt cost de comunicació entre processos no es veu compensat per la distribució del treball, cosa que si que es veu compensada en el cas d'usar més processadors.

5 OpenMP

S'ha estudiat també la millora del temps de còmput en el cas d'afegir comandes d'OpenMP a certs bucles del programa energy_storms_mpi.c, optimitzat anteriorment usant MPI. Els resultats es mostren a continuació:

	TEMPS					
	SEQÜENCIAL	PARAL·LELITZAT				
	SEQUENCIAL	2 processadors	4 processadors	6 processadors		
Test 2	43.369	45.694	23.553	15.379		
Test 7	241.569	267.853	131.307	87.903		
Test 8	5.260	12.313	8.733	7.269		
	Acceleració					
Test 2	-	0.949	1.841	2.820		
Test 7	-	0.901	1.839	2.748		
Test 8	-	0.427	0.602	0.723		

S'observa com s'ha optimitzat el programa obtenint una millora de fins a 2.820 vegades més ràpid amb 6 processos en el test 2.

Es dedueix també que l'ús d'OpenMP disminueix el temps d'execució del programa en la gran majoria dels casos, tot i que la millora resulta ser poc significativa, sent la major millora de 0.866 segons.

Concluïm, d'igual manera que anteriorment a 4, que hem assolit els objectius millorant les zones que ja s'havien estudiat anteriorment, en els casos dels tests 2 i 7, mentre que el test 8 no s'ha aconseguit reduir el temps de còmput, i que els casos on no s'ha aconseguit una millora dels temps és degut a l'alt cost de la comunicació entre processos.

6 Comparativa de mètodes

Es mostren a continuació els millors temps i acceleracions aconseguides per cada test, amb el seu mètode corresponent. Si es desitja examinar les dades sobre els mètodes OpenMP i OpenACC, es poden consultar als estudis entregats anteriorment a: Pràctica 1 CAP i Pràctica 2 CAP.

	Temps	Millor temps	Acceleració	Mètode		
	SEQÜENCIAL	PARAL·LELITZAT				
Test 2	43.369	3.865	11.220	OpenACC		
Test 7	241.569	20.755	11.639	OpenMP (12 fluxos)		
Test 8	5.260	1.275	4.125	OpenMP (12 fluxos)		

Es dedueix de la taula anterior que el mètode que aconsegueix una millor acceleració és la nostra implementació mitjançant l'OpenMP que, com més fluxos utilitzi, més permet reduir el temps de còmput, aconseguint una acceleració més alta, de manera que els millors temps trobats han sigut usant el màxim nombre de fluxos estudiats, 12.

S'observa que l'únic test pel que la millor opció no és usar OpenMP és el test 2, que aconseguia una acceleració màxima de 10.340, davant 11.220 assolit amb la implementació proposada mitjançant OpenACC.

Es mostra a continuació els càlculs d'eficiència de cada mètode:

	EFICIENCIA							
	OpenMP			On an ACC	MPI			
	2 fluxos	4 fluxos	6 fluxos	12 fluxos	OpenACC	2 proc.	4 proc.	6 proc.
Test 2	0.981	0.970	1.231	0.861	0.087	0.474	0.460	0.470
Test 7	0.986	0.983	1.300	0.969	0.087	0.450	0.459	0.458
Test 8	0.842	0.645	0.624	0.343	0.001	0.213	0.150	0.120

S'observa com la implementació més eficient és la que utilitza OpenMP, tot i no ser la que millor acceleració obté en tots els tests. Per aquest motiu, es conclou i es recomana utilitzar la implementació que utilitza OpenMP.

Per altra banda, si es vol obtenir una bona acceleració ignorant l'eficiència del programa, es recomana utilitzar l'implementació amb OpenACC ja que obté resultats similars o millors que la optimització que implementa OpenMP.

Per altra banda, si l'estudi conté grans quantitats de dades; tot i no haver obtingut molts bons resultats amb els tests, es recomana utilitzar l'optimització amb MPI ja que el cost de repartiment i enviament de dades pot ser rentable i, amb la modificació que inclou a més OpenMP pot obtenir molts bons resultats. Tot i així aquesta conclusió és purament intuitiva ja que no s'ha testejat, s'extreu dels resultats obtinguts en les taules.

7 Principals problemes

Enumerem ara els principals problemes que han aparegut en el nostre procès d'optimitzacdió del codi:

1. Optimització del bucle de la linia 252:

Vam tenir bastants problemes al plantejar la paral·lelització dels càlculs de cada procès ja que no trobavem la forma correcta de distribuïr les dades; tot i així, una vegada provades varies idees (utilitzar *Scatter*, enviar més dades, etc), es va decidir simplificar el mètode enviant només els elements que es necesiten per a calcular l'energia de les celdes que no es trobaben als altres processos.

2. Optimització del bucle de la linia 275:

El problema principal era com enviar les dades necessaries, primerament es va plantejar de fer la cerca de forma manual però el procès era molt ineficient; pel que cercant en els apunts, a internet i comentant estrategies/ideees dels companys es va probar a fer una estructura i utilitzar el mètode *Reduce* per a enviar la informació al node principal, on s'acabaria de fer la cerca.